

sa XIII sjednice Odbora za turizam, poljoprivredu, ekologiju
i prostorno planiranje Skupštine Crne Gore 26. saziva, održane 16. i 22. novembra 2017. godine

Sjednica je počela 16. novembra 2017. godine u 11.05 časova.

Predsjedavao je prof. dr Petar Ivanović, predsjednik Odbora.

Sjednici su prisustvovali poslanici/e, članovi/ce Odbora: Genci Nimanbegu, Marija Čatović, Mirsad Murić i Bogdan Fatić.

Sjednici nijesu prisustvovali član/ica Odbora: dr Predrag Sekulić i Ana Nikolić.

U skladu sa članom 65 stav 2 sjednici su prisustvovali poslanik Miloš Nikolić i poslanica Marta Šćepanović.

Sjednici je u svojstvu predlagača prisustvovala: po ovlašćenju ministra zdravlja dr Kenana Hrapovića, gđa Slavojka Šuković, načelnica Direkcije za harmonizaciju propisa.

Rad sjednice su pratili predstavnici medija.

Pošto je konstatovano da postoji kvorum za rad i punovažno odlučivanje, za sjednicu je utvrđen sljedeći

DNEVNI RED:

- Usvajanje zapisnika sa XI sjednice
- Usvajanje zapisnika sa XII sjednice

1. PREDLOG ZAKONA O OBEZBJEĐIVANJU ZDRAVSTVENO ISPRAVNE VODE ZA LJUDSKU UPOTREBU;
2. TEKUĆA PITANJA.

Zapisnik sa XI sjednice Odbora usvojen je jednoglasno

Zapisnik sa XII sjednice Odbora usvojen je jednoglasno

Prije početka rada po utvrđenom dnevnom redu predsjednik Odbora, **prof. dr Petar Ivanović** zamolio je da poslanici, koji su članovi Odbora, upodobe svoje obaveze sjednicama Odbora kako održavanje sjednica sa zamjenama ne bi postala uobičajena praksa.

1. Prva tačka dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O OBEZBJEĐIVANJU ZDRAVSTVENO ISPRAVNE VODE ZA LJUDSKU UPOTREBU

Slavojka Šuković, načelnica Direkcije za harmonizaciju propisa, u uvodnom obraćanju, upoznala je Odbor sa činjenicom da je obezbjeđivanje zdravstveno ispravne vode za ljudsku upotrebu materija koja se prvi put uređuje zakonom, u skladu sa ustavnim opredjeljenjem da država štiti potrošača. Istakla je da je Predlog zakona pripremljen uz široko učešće zainteresovane javnosti, nadležnih resora, a usklađen je i sa relevantnom Direktivom Evropske unije. Predlogom zakona propisuju se parametri zdravstvene ispravnosti vode, obaveze pravnih lica koja obavljaju djelatnost javnog vodosnabdijevanja, aktivnosti u slučaju odstupanja propisanih vrijednosti parametara, praćenje zdravstvene ispravnosti vode i druga pitanja od značaja za obezbjeđivanje zdravstveno ispravne vode. Ukazala je da, u cilju zaštite zdravlja od negativnih uticaja, voda mora da ispunjava propisane vrijednosti parametara u pogledu mikrobioloških, hemijskih i fizičkih indikatora, kao i dopunske parametre koji se mogu propisati za određenu teritoriju Crne Gore, u

skladu sa prirodnim uticajem sredine, strukture zemljišta i drugim uticajima od značaja. Zdravstveno ispravna i čista voda obezbjeđuje se preduzimanjem niza mjera kojima se održavaju ili popravljaju vrijednosti parametara, što je i osnovna odgovornost pravnih lica koja obavljaju djelatnost javnog vodosnabdijevanja. Kao posebnu oblast u zakonu, naglasila je obaveze pravnih lica u poslovanju sa hranom, ugostiteljskim objektima, ustanovama socijalne i dječije zaštite. Saopštila je da lice odgovorno za javno vodosnabdijevanje mora u najkraćem roku obavijestiti nadležnu inspekciju, Institut za javno zdravlje i građane o bilo kakvim promjenama čistoće i kvaliteta vode. Izjavila je da analizu uzoraka vode u postupku monitoringa mogu da vrše akreditovane laboratorije u skladu sa standardima i moraju imati odobrenje Ministarstva zdravlja. Monitoring, koji je novina, sprovodi Institut za javno zdravlje, a o rezultatima monitoringa propisana je obaveza izvještavanja javnosti. Nadzor nad sprovođenjem zakona vršiće Ministarstvo zdravlja. Poslove inspekcijskog nadzora vrši nadležna sanitarna inspekcija. Istakla je da je, s obzirom na važnost materije koja se uređuje, pribavljeno mišljenje nadležnih ministarstava (Ministarstva poljoprivrede, Ministarstva održivog razvoja i turizma) i Zajednice opština.

Poslanik Genci Nimanbegu, pozdravio je donošenje ovog zakona smatrajući ga neophodnim ukazujući da je i bivša Jugoslavija imala uspostavljen sistem kontrole vode. Pitao je da li će donošenje ovog zakona imati uticaja na poslovanje lokalnih vodovoda i da li će ti vodovodi investirati u vodovodnu mrežu, otvarati ili zatvarati vodoizvorišta i dr. Naročito se interesovao da li je predloženi zakon usaglašen sa Ministarstvom održivog razvoja i turizma i Zajednicom opština. Naveo je da su lokalni vodovodi dioničarska društva i izrazio nadu da član 19, koji se odnosi na obaveze lokalnih samouprava, neće dovesti do dvosmislenosti u utvrđivanju odgovornosti i obaveza u pogledu finansijskih sredstva za sprovođenje analiza zdravstvene ispravnosti vode u vodovodima lokalnih vodovoda, seoskih vodovoda, kao i vodosnabdijevanju jednog ili više korisnika. Interesovalo ga je zbog čega je predlagač predvidio rok od jednog sata u kom je pravno lice, koje se bavi vodosnabdijevanjem, dužno da, o rezultatima analize vode, obavijesti Institut za javno zdravlje, nadležnu inspekciju i javnost, kao i zašto nije predviđeno da navedeno pravno lice ima laboratoriju u kojoj će vršiti relevantne analize.

Predsjednik Odbora, prof. dr Petar Ivanović, podsjetio je da su pojedina javna preduzeća investirala u kupovinu laboratorija. Nalazi nelogičnim da se, prema rješenjima iz Predloga zakona, onemogućava proces akreditacije takvih laboratorija ili da do akreditacije potrebne analize vrše druge laboratorije, o čemu je zatražio objašnjenje.

Slavojka Šuković, podsjetila je da je u postupku pripreme zakona pribavljeno pozitivno mišljenje Ministarstva održivog razvoja i turizma, Ministarstva poljoprivrede i ruralnog razvoja i Zajednice opština. Saopštila je da je Zakonom o lokalnoj samoupravi propisano da jedinice lokalne samouprave kontrolišu lokalne vodovode i male seoske vodovode. Upoznala je da predloženim zakonom oni nijesu uvedeni u sistem javnog vodosnabdijevanja ali podliježu obavezi prijavljivanja da nijesu u sistemu kontrole pravnih lica koja vrše javno vodosnabdijevanje. Pojasnila je da zbog neodređenosti termina "odmah", a radi pravilne primjene kaznenih odredaba, predlagač je ponudio rok od jednog sata, u kom javnost treba da bude upoznata da je došlo do poremećaja indikatorskih parametara i da voda ne zadovoljava propisane standarde. Govoreći o laboratorijama istakla je da je članom 14 Predloga zakona propisano koje laboratorije i pod kojim uslovima mogu da vrše analizu uzoraka vode uzetih u postupku praćenja i obezbjeđivanja zdravstvene ispravnosti vode koju vrši pravno lice. Ne postoji ograničenje da pravno lice, ukoliko ima sopstvenu laboratoriju, vrši samokontrolu. Ograničenje postoji kad se vrši analiza uzoraka u novoizgrađenim i rekonstruisanim objektima koji se nalazi na teritoriji opštine za koju odnosno pravno lice vrši vodosnabdijevanje. Naime, kako bi se spriječio eventualni sukob interesa, snabdjevač vodom ne bi mogao da vrši relevantne analize za područje koje snabdjeva vodom. Ponovila je da pravna lica koja su osnovala i akreditovala laboratoriju u postupku samokontrole mogu da vrše analizu uzoraka i, po ugovoru, za druga pravna lica koja nijesu osnovala i/ili akreditovala relevantnu laboratoriju.

Poslanik Genci Nimanbegu podsjetio je da je postavio pitanje uticaja zakona na lokalne vodovode. Pitao je i da li je poznato da će neka vodoizvorišta biti zatvorena ili otvorena. Zamolio je da se članovima Odbora dostavi mišljenje Zajednice opština.

Slavojka Šuković je istakla da je oblast kvaliteta voda predmet većeg broja zakona (npr. Zakon o vodama, Zakon o životnoj sredini) a da se Predlogom zakona uređuje kontrolu ispravnosti vode. Upoznala je da nijesu sprovodili analizu o potrebi zatvaranja nekih vodoizvorišta, ali se ne očekuju negativni uticaji predloženog zakona.

Predsjednik Odbora, prof. dr Petar Ivanović pitao je da li je sačinjena ekonomska analiza uticaja propisa, s obzirom na to da će, na kraju građani kao krajnji korisnici vode snositi sve troškove, pa i troškove neophodnih analiza. U kontekstu ekonomskih, a ne budžetskih troškova, interesovalo ga je koliko košta monitoring predviđen Predlogom zakona? Govoreći o inspekciji, postavio je pitanje da li je na osnovu rješenja iz Predloga zakona moguće nedvosmisleno utvrditi odgovornosti i nadležnosti inspekcije. Interesovao se kako je predlagač zakona došao do standarda za pravna lica koja snabdijevaju više od 1.000 potrošača ili imaju dnevna potrošnja vode veću od 200 m³. Pitao je kakva je korelacija ovih standarda sa seoskim vodovodima i koliko takvih pravnih lica ima u Crnoj Gori? Predlog zakona propisuje da sva izvorišta, kao i objekti za javno vodosnabdijevanje moraju da budu zaštićeni od slučajnog ili namjernog zagađenja i drugih uticaja koji mogu da ugroze zdravstvenu ispravnost vode, u skladu sa propisima kojima se uređuju vode. Tražio je pojašnjenje, jer ovakvo zakonsko rješenje do sad nije primjenjivano, pa se postavlja pitanje da li će od sada? Suština primjedbi je da se izbjegne sukob nadležnosti i nedvosmisleno utvrdi subjekt odgovornosti. Imajući u vidu da je Evropskoj Komisiji predata Nacionalna strategija aproksimacije za životnu sredinu i klimatske promjene, pitao je da li je Predlog zakona usaglašen sa predatom Strategijom?

Slavojka Šuković je saopštila da će se monitoring vršiti nakon 12 mjeseci od donošenja propisa kojim će se urediti postupak monitoringa, po programu za monitoring. Program monitoringa vode sadrži parametre koji se analiziraju, učestalost uzorkovanja i analize vode iz vodovodne distributivne mreže, cistijerni ili vode koja se upotrebljava za proizvodnju, obradu, očuvanje ili stavljanje na tržište proizvoda ili supstanci namijenjenih za ishranu ljudi, učestalost uzorkovanja i analiziranja vode u bocama ili posudama u originalnom pakovanju koje se stavljaju na tržište, kao i druge elemente koji su od značaja za sprovođenje monitoringa vode. S obzirom da postupak monitoringa do sada nije vršen, a takva će obaveza postojati za dvije do tri godine, ekonomske analize nijesu sačinjavane. Što se tiče inspekcije, koja se nalazi u Upravi za inspeksijske poslove, ako bi došlo do reorganizacije inspekcije tako da pojedina ministarstva vrše pojedine inspeksijske poslove, moralo bi doći i do izmjena u lociranju nadležnosti i odgovornosti tih ministarstava. Na izvorišta, kao i objekte za javno vodosnabdijevanje, koji moraju da budu zaštićeni od slučajnog ili namjernog zagađenja i drugih uticaja koji mogu da ugroze zdravstvenu ispravnost vode, primjenjuje se Zakona o vodama. Nadzor vrši vodoprivredna inspekcija u skladu sa posebnim propisom. U odnosu na usaglašenost propisa sa Strategijom aproksimacije za životnu sredinu i klimatske promjena, saopštila je da je na Predlog zakona dobijeno pozitivno mišljenje Ministarstva održivog razvoja i turizma, Ministarstva poljoprivrede i ruralnog razvoja i Zajednice opština.

Poslanica Marija Čatović postavila je pitanje sprovodljivosti i poštovanja zakona u primorskim opštinama, kao i pitanje da li će zakon omogućiti kontrolu flaširane vode, pogotovu one u plastičnoj ambalaži i ko vrši kontrolu ambalaže.

Slavojka Šuković saopštila je da je članom 6 Predloga zakona regulisano da se zdravstveno ispravna i čista voda obezbjeđuje preduzimanjem mjera i aktivnosti kojima se održavaju ili popravljaju vrijednosti parametara, obezbjeđivanjem kvaliteta tretmana vode, opreme i materijala koji dolaze u kontakt sa vodom. Upoznala je da se uslovi zdravstvene ispravnosti odnose i na flaširanu vodu. Sanitarna inspekcija, u postupku kontrole, će utvrđivati zdravstvenu ispravnost vode za koju garantuje proizvođač, a to se odnosi i na ambalažu. Član 7 Predloga zakona taksativno predviđa na kojim mjestima voda mora biti zdravstveno ispravna i čista. Do krajnjeg potrošača voda mora doći zdravstveno čista, ali kontrola vode na tržištu je regulisana propisima o bezbjednosti hrane.

Predsjednik Odbora, prof. dr Petar Ivanović podsjetio je da je kontrola ambalaže u nadležnosti Uprave za bezbjednost hrane, te da zakonska rješenja treba da pomognu preciznom lociranju odgovornosti nadležnih organa.

Poslanik Mirsad Murić ocijenio je da je voda veoma važan resurs i nasušna potreba, te joj treba posvetiti dužnu pažnju. Izrazio je nerazumijevanje pojedinih članova Predloga zakona kao što je član 11 stav 2 kojim se uređuje da je vlasnik/korisnik objekta, u slučaju neusaglašenosti parametara, dužan da preduzme odgovarajuće korektivne mjere, sanira unutrašnju vodovodnu mrežu i obavijesti potrošače i inspekciju. Smatra da bi prije preduzimanja bilo kakvih mjera, trebalo zatvoriti dotok vode i spriječiti distribuciju vode. Član 16 tačka 4 je neprecizan jer njegovo tumačenje implicira da naselje manje od 200 ljudi ne podliježe kontroli. Primijetio je da monitoring kao važan segment kontrole ispravnosti vode treba da bude u ingerenciji subjekata na lokalnom nivou. Svakodnevne kontrole vode treba povjeriti lokalnoj samoupravi, a supermonitoring bi moglo da vrši ministarstvo ili Komisija predložena zakonom. Kontrola je zasnovana na nadležnoj sanitarnoj inspekciji, a trebalo bi kontrolisati vodu i organoleptički. U kontrolu bi mogli biti uključeni i ekološki inspektori, jer bi se trebalo povesti računa i o zaštiti životne sredine oko vodoizvorišta.

Slavojka Šuković je objasnila da član 11 ne isključuje mogućnost da vlasnik/korisnik objekta iz člana 11 obavijesti korisnika vode da nije zdravstveno ispravna u trenutku utvrđivanja njene neispravnosti. U odnosu na član 16, izjavila je da je kontrola seoskih i drugih lokalnih vodovoda u ingerenciji lokalne samouprave, a monitoring je stalno praćenje zdravstvene ispravnosti vode od strane države. Monitoring se ne vrši u kontinuitetu već u skladu sa programom koji na, predlog Instituta za javno zdravlje, utvrđuje nadležno ministarstvo.

Predsjednik Odbora, prof. dr Petar Ivanović se interesovao za broj laboratorija koje ispunjavaju Predlogom zakona propisani standard, koliko ih je akreditovano i dobilo ovlašćenje nadležnog ministarstva.

Poslanik Genci Nimanbegu, pitao je kada će pravna lica morati da primijene zakon, nakon stupanja na snagu.

Slavojka Šuković je objasnila da je prelaznim i završnim odredbama predviđeno donošenje podzakonskih akata za sprovođenje zakona u roku od 18 mjeseci, kada će i nastati obaveze za pravna lica – vodosnabdjevače. Laboratorije koje su akreditovane dužne su da u roku od tri mjeseca od stupanja na snagu zakona podnesu zahtjev za dodjelu ovlašćenja za vršenje relevantnih analiza. Pravna lica koja obavljaju djelatnost javnog vodosnabdijevanja dužna su da usklade rad i organizaciju sa odredbama zakona u roku od tri mjeseca od donošenja propisa za njegovo sprovođenje. Predlagač je imao u vidu troškove koji će nastupiti zbog čega je utvrdio duže rokove za početak primjene zakona.

Predsjednik Odbora, prof. dr Petar Ivanović je predložio da se izjašnjavanje o Predlogu zakona odgodi kako bi se na što kvalitetniji način formulisali amandmani čije se podnošenje nametnulo kroz diskusiju o Predlogu zakona.

2. Druga tačka dnevnog reda – TEKUĆA PITANJA

Predsjednik Odbora, prof. dr Petar Ivanović obavijestio je članove Odbora o susretu sa delegacijom iranske Grupe prijateljstva sa Skupštinom Crne Gore. Saopštio je da su obje strane konstatovale da postoji interesovanje za intenziviranje naučne i tehničke saradnje između Crne Gore i Irana, kao i saradnje u oblasti turizma. Upoznao je članove Odbora da je u tom kontekstu bilo riječi i o uvođenju direktne avio linije između dvije zemlje.

Predsjednik Odbora, prof. dr Petar Ivanović obavijestio je Odbor i o susretu sa gospođom Karin Bolton, predstavnicom jedne od najvećih zelenih NVO u Izraelu (KKL). Razgovori su se odnosili na mogućnost otvaranja regionalne kancelarije KKL-a u Crnoj Gori koja bi ostvarila regionalnu institucionalnu saradnju u oblasti poljoprivrede.

Predsjednik Odbora, prof. dr Petar Ivanović upoznao je Odbor da je dobio pozivno pismo Instituta za istočne studije za učešće na Trećem industrijskom forumu koji se održava između osmog i desetog decembra 2017. u Varšavi na temu „Kulturni turizam i korišćenje potencijala regiona“.

Odbor je odlučio da poslanik Bogdan Fatić učestvuje na Forumu.

Predsjednik Odbora, prof. dr Petar Ivanović obavijestio je Odbor da je NVO „Korina“, usmenim putem, inicirala konsultativno saslušanje povodom učešća divljih životinja u gostujućim cirkusima u Crnoj Gori.

Poslanik Genci Nimanbegu smatra da postoje pitanja koja su prioritet Odboru i najavio inicijativu za konsultativno saslušanje povodom problema plovnosti rijeke Bojane, u čemu ga je podržala i poslanica **Marija Čatović**.

Predsjednik Odbora, prof. dr Petar Ivanović upoznao je Odbor da se očekuje informacija o ispunjenosti preporuka DRI datim u konačnom izvještaju DRI o reviziji Regionalnog vodovoda crnogorsko primorje za 2016. godinu.

Sjednica je prekinuta u 12.15 časova

.....

Sjednica je nastavljena 22. novembra, 2017. godine u 10.10 časova.

Predsjedavao je prof. dr Petar Ivanović, predsjednik Odbora.

Sjednici su prisustvovali poslanici/e, članovi/ce Odbora: Genci Nimanbegu, Marija Čatović, Mirsad Murić i Bogdan Fatić.

Sjednici nijesu prisustvovali član/ica Odbora: dr Predrag Sekulić i Ana Nikolić.

U skladu sa članom 65 stav 2 Poslovnika Skupštine Crne Gore sjednici su prisustvovala poslanice Nada Drobnjak i Marta Šćepanović.

Sjednici su, u svojstvu predlagača prisustvovali: Kenan Hrapović ministar zdravlja i Slavojka Šuković, načelnica Direkcije za harmonizaciju propisa.

Rad sjednice su pratili predstavnici medija.

Pošto je konstatovano da postoji kvorum za rad i punovažno odlučivanje, Odbor je nastavio rad po utvrđenom dnevnom redu

1. Prva tačka dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O OBEZBJEĐIVANJU ZDRAVSTVENO ISPRAVNE VODE ZA LJUDSKU UPOTREBU

Predsjednik Odbora, prof. dr. Petar Ivanović prenio je zabrinutost dijela poslovne zajednice zbog toga što pojedina pravna lica plaćaju kazne za neispravnu i nezdravu vodu, a da pri tom njihova krivica nije nedvosmisleno utvrđena, niti se Predlogom zakona otklanjaju sumnje da će odgovornost onoga ko je zagadio vodu biti sa sigurnošću utvrđena. Ukazao je da korisnik vode snosi odgovornost za neusaglašenost parametara, a na čistoću vode koju dobija od vodosnabdjevača ne može uticati. Postavio je pitanje da li je dobro riješen pravni osnov za rad inspekcija i da li postoji zakonom propisana obaveza korisnika da u određenom roku zatraži obaveznu analizu vode?

Poslanik Genci Nimanbegu ilustrovao je situaciju u kojoj je ugostiteljski objekat, da bi dobio dozvolu za rad, morao dati vodu na analizu. Neodgovarajuća voda je onemogućavala izdavanje dozvole za rad, iako vodu

ugostitelju distribuiraju javno preduzeće. Pitanje je gdje je nastralo onečišćenje vode (od priključka do slavine ili ranije) i ko je za to odgovoran. S obzirom da postoji priključak na vodovodnu mrežu, s jedne, i slavine npr. proizvođača hrane, s druge strane, suštinsko je pitanje da li se parametri ispravnosti vode utvrđuju na mjestu priključenja. Iznio je mišljenje da to nije slučaj.

Slavojka Šuković je ponovila da zakon uređuje dokle je odgovornost vodosnabdjevača, a odakle počinje odgovornost korisnika vode. Tako, pravno lice koje se bavi vodosnabdjevanjem odgovara do mjernog mjesta potrošača, uključujući i mjerni instrument. Za unutrašnju vodovodnu mrežu, koja je definisana pojmovnikom, odgovoran je korisnik. U slučaju odstupanja parametara na slavini jednog korisnika u zgradi, analiza se vrši i kod drugih korisnika kako bi se isključila ili potvrdila odgovornost snabdjevača vodom. Ako se utvrdi da je odstupanje nastalo samo kod jednog potrošača, smatra se da je to posljedica neispravnosti u njegovoj unutrašnjoj vodovodnoj mreži. Ocijenila je da su odredbe Predloga zakona u kontekstu utvrđivanja odgovornosti jasne. Podsjetila je da Predlog zakona decidno propisuje, članom 7, na kojim mjestima voda mora biti zdravstveno ispravna. Smatra da se na tim mjestima može nedvosmisleno utvrditi odgovornost pravnog lica koje je vodosnabdjevač. Istakla je da predmet ovog zakona nijesu obaveze korisnika da kontrolišu vodu i da je to pitanje regulisano drugim zakonima.

Poslanica Marija Čatović pitala je zašto se relevantne analize ne rade na priključku na javnu vodovodnu mrežu. Smatra da, ako se utvrdi da na tom mjestu voda nije ispravna, treba isključiti odgovornost korisnika vode.

Poslanik Mirsad Murić saopštio je da sanitarna inspekcija uzorke vode za analizu uzima na česmi korisnika, zbog čega smatra da treba uraditi dvojni analizu – analiza prije mjerne jedinice i analiza na slavini objekta koji koristi vodu iz javnog vodovoda. Ako se utvrdi da na oba mjesta postoji odstupanje parametara, odgovornost je na javnom vodovodu, a ako je neispravnost utvrđena samo na česmi korisnika vode, odgovornost snosi taj korisnik. Kao nekadašnji sanitarni inspektor smatra da bi ovakvim rješenjem nedvosmisleno bila utvrđena odgovornost.

Ministar Kenan Hrapović izrazio je bojazan da na mjernom mjestu nije moguće uzeti uzorke vode na analizu iz tehničkih razloga. Drugi razlog moguće neispravnosti kod korisnika, koji je ugostitelj, je u činjenici da su ugostiteljski objekti na primorju zatvoreni tokom zime i otvaraju se tek u turističkoj sezoni, zbog čega je moguće da unutrašnja vodovodna mreža nije ispravna. Treći mogući razlog neispravnosti vode je u nelegalnom priključivanju na vodovodnu mrežu, pri čemu se i ne zna na kojim mjestima su nelegalni priključci. Cilj zakona je isporuka bezbjedno ispravne vode i svakako treba tražiti rješenja da onaj ko plaća neophodne analize, a utvrdi se da za neispravnost vode nije odgovoran, može javnom vodovodu sa kog se snabdijeva, isporučiti fakturisano cijenu tih analiza kako bi se naplatilo.

Poslanik Bogdan Fatić smatra da je odredbom Predloga zakona koja se odnose na odstupanja u unutrašnjoj vodovodnoj mreži decidno navedeno da ako se odstupanja dese na toj mreži, vlasnik, odnosno korisnik, snosi odgovornost. Smatra da korisnik vode treba da obezbijedi ventil prije brojila, jer je odgovornost podijeljena tako da je odgovorno jedno lice do brojila (vodosnabdjevač), a drugo lice (korisnik) poslije brojila.

Predsjednik Odbora, prof. dr Petar Ivanović osporio je mogućnost da se neposredno iza brojila vrše analize jer izraz „neposredno“ iz člana 3 tačka 11 po njegovom tumačenju, ne znači „odmah do“ ili „tik uz“, pa se u prostoru „od zatvarača koji se nalazi neposredno iza vodomjera do mjesta točenja vode“ na vodovodnu mrežu mogu priključiti i nelegalni potrošači. Uz to kad dođe do zamućenja vode, u pijedinim vodovodnim sistemima, veoma je teško očistiti djelove unutrašnje vodovodne mreže u koje je zamućenje prodrlo. Teško, ili nikako, je dokazivo da li je voda sa česme korisnika neispravna zbog navedenog zamućenja ili zbog neispravne unutrašnje vodovodne mreže. Ista situacija postoji kod prodiranja morske vode u vodovod u nekim primorskim gradovima, posebno Kotoru. Korisnik ne može da dezinfekuje svoju unutrašnju mrežu. Ponovio je da korisnik ne može i ne treba da preuzima odgovornost za mjere i radnje na koje ne može da

utiče. Smatra da nije sporno da je odgovornost vodosnabdjevača isključena ukoliko stanje i održavanje unutrašnje vodovodne mreže ne odgovara traženim standardima, te da treba naći preciznije rješenje.

Ministar Kenan Hrapović je ponovio da je korisnik vode dužan, da u slučaju odstupanja od parametara, obavijesti nadležnu inspekciju, Institut za javno zdravlje i građane. Naveo je da se radi o institucijama koje su stručne i sposobne da utvrde gdje je problem nastao. Saopštio je da su pravna lica dužna da izvrše analizu vrijednosti parametara najmanje četiri puta godišnje u jednoj hidrološkoj godini.

Slavojka Šuković je istakla da Zakon o bezbjednosti hrane reguliše obaveze korisnika u vezi sa standardima higijene, a da su predmet ovog zakona parametri zdravstvene ispravnosti vode za ljudsku upotrebu, i dr. Istakla je da postoje kontrole na mjestu na kom se priključuje korisnik vode na vodovodnu mrežu. Prema Predlogu zakona obaveza je subjekta kod koga se utvrdi nesaglasnost parametara da obavijesti inspekciju, a ona ima široka ovlašćenja i može kontrolisati ispravnost vode i na drugim mjestima. Njenim ovlašćenjima bavi se i član 33 Predloga zakona, kao i zakon kojim se uređuje inspekcija.

Ministar Kenan Hrapović je ponovio bojazan da nije moguće ispitati ispravnost vode prije vodomjera.

Poslanik Mirsad Murić je ocijenio da je to moguće učiniti tako što tehničko lice zatvori glavni ventil, a zatim ovlašćena lica uzmu na analizu vodu koja iskapa iz česme korisnika. Podsjetio je da se glavni ventil nalazi prije vodomjera.

Poslanica Marija Čatović složila se sa predlozima da tamo gdje je priključak, npr. ugostiteljskog objekta, treba vršiti kontrolu. Smatra da bi najbolje bilo prije priključka utvrditi ispravnost vode, jer mnogi objekti na primorju imaju i svoje bunare.

Poslanik Genci Nimanbegu smatra da predložena rješenja nijesu praktična i skopčana su sa velikim i brojnim troškovima. Smisao intervencije je da korisnik koji nije odgovoran ne treba da snosi troškove neophodnih analiza.

Predsjednik Odbora, prof. dr Petar Ivanović pitao je da li je neophodno da zakonom bude obrazovana Komisiju za vodu koju u cilju praćenja i obezbjeđivanja zdravstvene ispravnosti vode, Ministarstvo obrazuje kao stručno i savjetodavno tijelo. Mišljenja je da ovlašćenja te komisije zadiru u nadležnosti Instituta za javno zdravlje. Izrazio je bojazan da će Institut biti pretvoren u laboratoriju, jer Komisija daje naloge Institutu oko frekvencije učestalosti uzorkovanja i sl. Iznio je mišljenje da će loše posljedice nerazgraničenja odgovornosti i ingerencija između Instituta i Komisije, snositi građani. Sugerisao je da se Predlagač još jednom razmisli o predloženim rješenjima.

Slavojka Šuković je saopštila da mora postojati osnov za osnivanje Komisije i naglasila da je osnivanje tog tijela usaglašeno sa odgovarajućom direktivom Evropske unije. Pojasnila je da je Komisija multisektorska da neophodno njeno formiranje zakonom. Komisiju će činiti i predstavnici svih pravnih lica koja se bave vodosnabdijevanjem a imaće nadležnosti koje se odnose na posebne parametre s obzirom na strukturu zemljišta i klimatske uslove, što sve zajedno čini veoma široke ingerencije Komisije. Ukazala je da se ovo rješenje oslanjaju i na praksu država u okruženju posebno Hrvatske koja je članica Evropske unije i istakla činjenicu da zdravstvena ustanova nije u sistemu državne uprave.

Ministar Kenan Hrapović saopštio je da je predviđeno da dva člana komisije budu iz Instituta, koji ipak ne može da odgovori svim izazovima sa kojima se Komisija bude susretala.

Poslanica Marta Ščepanović pitala je da li su rješenja koja se tiču osnivanja i nadležnosti komisije dobila pozitivno mišljenje Ministarstva javne uprave. Složila se sa iznijetim mišljenjima da se mogu poklopiti nadležnosti Komisije i Instituta za javno zdravlje, zbog čega je teško nedvosmisleno utvrditi odgovornost jedne, odnosno druge institucije.

Poslanik Genci Nimanbegu insistirao je na preciznoj definiciji pojma „pravna lica“ s obzirom da se taj izraz ne odnosi samo na javna preduzeća koja se bave vodosnabdijevanjem, već i na organe lokalne samouprave.

Slavojka Šuković je saopštila da se izraz „pravno lice“ u smislu ovog zakona odnosi na vodosnabdjevača.

Predsjednik Odbora, prof. dr Petar Ivanović saopštio je da analizu vode u postupku monitoringa vrši, prema Predlogu zakona laboratorija zdravstvene ustanove. Postavio je pitanje je da li osim laboratorija zdravstvene ustanove i druge laboratorije mogu vršiti neophodne analize? Smatra da postoji kolizija u članu 14 između stava 1 i stavova 2 i 3. Naime, laboratorija treba da ispuni međunarodne standarde i da dobije odgovarajuće ovlašćenje od Ministarstva zdravlja. Pitanje je zašto laboratorija naučne ustanove koja ispunjava međunarodne standarde ne može vršiti neophodne analize, a laboratorija zdravstvene ustanove može. Predlaže da se izraz „zdravstvene“ briše iz člana 14 stav 1. Time se ne uskraćuje mogućnost i laboratoriji zdravstvene ustanove da vrši analize, ako ispunjava uslove na osnovu čega dobija ovlašćenje Ministarstva za vršenje analiza. Ocijenio je nelogičnom pretpostavku da zdravstvene institucije imaju bolje laboratorije i kadar od naučnih institucija. Naveo je da ukoliko je namjerad Predlagača da ove poslove obavlja Institut za javno zdravlje, onda tako treba i formulirati predlog.

Slavojka Šuković je saopštila da Crna Gora raspolaže sa tri laboratorije koje su akreditovane i dužne su da Ministarstvu podnesu zahtjev za dobijanje ovlašćenja za vršenje analiza. Ukazala je da se član 14 stav 1 odnosi na monitoring i inspekcijski nadzor što su djelatnosti od javnog interesa koje, prema Predlogu zakona, vrši Institut za javno zdravlje jer je potpuno nepristrasno da te poslove vrši zdravstvena ustanova. I članom 22 Predloga zakona predviđeno je da monitoring sprovodi Institut po godišnjem programu koji na predlog Komisije, donosi Ministarstvo.

Ministar Kenan Hrapović je saopštio da je Institut za javno zdravlje prepoznat kao institucija koja može da vrši monitoring i inspekcijski nadzor. Sve druge relevantne analize vode uzete u postupku praćenja i obezbjeđivanja zdravstvene ispravnosti vode, mogu da vrše i laboratorije pravnog lica koje ispunjavaju tražene međunarodne standarde. Intencija predlagača je da Institut za javno zdravlje bude krovna institucija u vršenju monitoringa i inspekcijskog nadzora. Saopštio je da predlagač ostaje pri rješenju koje je Predlogom zakona ponudio.

Odbor je, shodno članu 148 Stav 2 Poslovnika Skupštine Cme Gore, odlučio da na Predlog zakona o obezbjeđivanju zdravstveno ispravne vode za ljudsku upotrebu, podnese sljedeće amandmane:

AMANDMAN I

U članu 1 stav 2 mijenja se i glasi:

„Ovaj zakon se ne primjenjuje na sistematsko ispitivanje sadržaja radionuklida u vodi za piće, prirodnu mineralnu vodu koja je priznata od strane organa državne uprave nadležnog za poslove zdravlja (u daljem tekstu: Ministarstvo) i na vodu koja je medicinski proizvod.“

AMANDMAN II

U članu 10 stav 1 riječi: „Institut za javno zdravlje (u daljem tekstu: Institut) i potrošače“ zamjenjuju se riječima: „potrošače i Institut za javno zdravlje (u daljem tekstu: Institut)“.

AMANDMAN III

U članu 11 stav 2 mijenja se i glasi:

„Ako se neusaglašenost parametara utvrdi u subjektu u poslovanju hranom, ugostiteljskom objektu, zdravstvenoj ili obrazovnoj ustanovi, ustanovi socijalne i dječje zaštite ili drugom objektu od javnog interesa, vlasnik/korisnik objekta dužan je, da:

- 1) obustavi upotrebu vode;
- 2) na odgovarajući način odmah obavijesti sve potrošače, nadležnu inspekciju i Institut;
- 3) preduzme odgovarajuće korektivne mjere i aktivnosti u cilju obezbjeđivanja usaglašenosti parametara; i
- 4) sanira unutrašnju vodovodnu mrežu.“

AMANDMAN IV

U članu 14 st. 2 i 3 mijenju se i glase:

„Analizu uzoraka vode uzetih u postupku praćenja i obezbjeđivanja zdravstvene ispravnosti vode koju vrši pravno lice (u daljem tekstu: samokontrola), kao i u novoizgrađenim i rekonstruisanim objektima prije njihove upotrebe, ako nijesu namijenjeni za proizvodnju i promet hrane, može da vrši laboratorija zdravstvene ustanove i drugog pravnog lica koja ispunjava uslove iz stava 1 ovog člana.

Analizu uzoraka vode iz stava 2 ovog člana ne može da vrši laboratorija pravnog lica u objektima koji se nalaze na teritoriji opštine za koju to pravno lice obavlja djelatnost javnog vodosnabdijevanja.“

AMANDMAN V

U članu 19 stav 3 riječi: „Institut i potrošače“ zamjenjuju se riječima: „ potrošače i Institut“.

AMANDMAN VI

U članu 36 stav 1 riječi: „18 mjeseci“ zamjenjuju se riječima: „devet mjeseci“.

Predstavnik predlagača, ministar Kenan Hrapović, prihvatio je amandmane Odbora na Predlog zakona o obezbjeđivanju zdravstveno ispravne vode za ljudsku upotrebu i isti su postali sastavni dio Predloga zakona, shodno članu 150 stav 3 Poslovnika Skupštine Crne Gore.

Odbor je, sa sedam glasova „za“, odlučio da predloži Skupštini da usvoji Predlog zakona o obezbjeđivanju zdravstveno ispravne vode za ljudsku upotrebu.

Odbor je ovlastio Sekretarijat Odbora da prilikom pripreme Zakona za objavu otkloni tehničke i gramatičke greške.

Za izvjestioca Odbora na sjednici Skupštine određen je poslanik prof. dr Petar Ivanović.

Sjednica je zaključena u 12 sati i 10 minuta.

SEKRETARKA ODBORA

M. Kapa
mr Milena Kapa

PREDSJEDNIK ODBORA

P. Ivanović
prof. dr Petar Ivanović